ĢENERĀLADVOKĀTA NĪLO JĒSKINENA [*NIILO JÄÄSKINEN*] SECINĀJUMI,
sniegti 2013. gada 28. februārī [1]

**Lieta C-542/11Staatssecretaris van Financiënpret**

**Codirex Expeditie BV**

(Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Kopienas Muitas kodekss — Regula (EEK) Nr. 2913/92 — 50. pants — Preces pagaidu glabāšanā — Ārpuskopienas preces — Kopienas ārējā tranzīta muitas procedūra — Brīdis, kad notiek nodošana muitošanas vai izmantošanas režīmā — 63. un 67. pants — Muitas deklarācijas pieņemšana — 73. pants — Preču atlaišana — 203. pants — Muitas parāds

## I – Ievads

1. Šīs lietas pamatā ir divi iztrūkstoši gaļas iepakojumi. Saskaņā ar faktiem pamatlietā ar kuģi konteinerā no Brazīlijas uz Nīderlandi tika transportēta atdzesētas liellopa gaļas partija. Atlaužot muitas plombas – ko Roterdamas (Nīderlande) ostas muitas iestādes bija uzlikušas, pirms preces tika atlaistas, – preču saņēmējs atrada tikai 1667 no 1669 iepakojumiem, kuri minēti muitas deklarācijā.

2. Šis lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu attiecas uz to, kā interpretēt Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi [2] (turpmāk tekstā – "Muitas kodekss") 50. pantu. Šis lūgums tika iesniegts saistībā ar tiesvedību starp *Staatssecretaris van Financiën* (valsts sekretārs finanšu lietās, turpmāk tekstā – "*Staatssecretaris*") un *Codirex Expeditie BV* (turpmāk tekstā – "*Codirex*") par paziņojumu par maksājamo nodokli attiecībā uz muitas nodokļu un pievienotās vērtības nodokļa (turpmāk tekstā – "PVN") iekasēšanu.

3. *Hoge Raad der Nederlanden* (Augstākā tiesa) (Nīderlande) būtībā vēlas noskaidrot, no kura brīža ārpuskopienas preces, kam ir pagaidu glabāšanā esošu preču statuss un kas deklarētas Kopienas ārējā tranzīta muitas procedūras piemērošanai, ir nodotas muitošanas vai izmantošanas režīmā Muitas kodeksa 50. panta izpratnē. Šajā ziņā iesniedzējtiesa min divus dažādus brīžus: vai nu tas ir brīdis, kad tiek pieņemta deklarācija (saskaņā ar minētā kodeksa 63. pantu), vai arī brīdis, kad pēc deklarācijas pieņemšanas tiek noteikta atlaišana (saskaņā ar tā paša kodeksa 73. pantu).

4. Atgādinu, ka lietā, kurā taisīts spriedums lietā *D. Wandel*, Tiesai jau ir nācies aplūkot līdzīgu jautājumu saistībā ar gadījumu, kurā ārpuskopienas preces bija deklarētas laišanai brīvā apritē [3]. Minētajā lietā Tiesa nosprieda, ka noteicošais ir atlaišanas brīdis [4].

1 — Oriģinālvaloda – franču.

2 — OV L 302, 1. lpp. Regula, kas grozīta ar Padomes 2006. gada 20. novembra Regulu (EK) Nr. 1791/2006 (OV L 363, 1. lpp.).

3 — 2001. gada 1. februāra spriedums lietā C-66/99 (*Recueil*, I-873. lpp.).

4 — Turklāt atgādinu, ka nesenie 2012. gada 6. septembra spriedumi lietā C-262/10 *Döhler Neuenkirchen* un lietā C-28/11 *Eurogate Distribution* – lietās, kurās es 2012. gada 8. martā sniedzu secinājumus, – attiecas uz nākamo stadiju, proti, kad preces *jau ir nodotas* muitošanas vai izmantošanas režīmā un kad pārkāpumi notiek šīs stadijas gaitā. Šādā gadījumā parādnieks ir persona, kurai ir jāizpilda pienākumi, ko rada attiecīgās muitas procedūras izmantošana (ievešanas pārstrādei procedūra lietā *Döhler Neuenkirchen* un muitas noliktavas procedūra lietā *Eurogate Distribution*).

## II – Atbilstošās tiesību normas

5. Muitas kodeksa 4. panta 15., 16. un 20. punktā ir noteikts:

“Šajā Kodeksā terminiem ir šāda nozīme:

[..]

15. “Muitas noteikumos atzīta preču izmantošana” nozīmē:

a) muitas procedūras piemērošanu precēm,

[..].

16. “Muitas procedūra” nozīmē:

a) laišanu brīvā apgrozībā,

b) tranzītu,

[..].

20. “Preču izlaišana” nozīmē darbību, ar kuru muitas dienesti atļauj izmantot preces tiem nolūkiem, kas paredzēti muitas procedūrā, kura tām tiek piemērota.”

6. Atbilstoši šī kodeksa 37. pantam Eiropas Kopienas muitas teritorijā ievestās preces no to ievešanas brīža atrodas muitas uzraudzībā. Tās var tikt pakļautas muitas kontrolei, un tām ir jāpaliek šādā uzraudzībā tik ilgi, cik vajadzīgs, lai noteiktu to statusu muitā.

7. Saskaņā ar Muitas kodeksa 48. pantu “muitai uzrādītās ārpuskopienas preces nododamas muitošanas vai izmantošanas režīmā, kas atļauts šādām ārpuskopienas precēm”.

8. Šī kodeksa 50. pants ir izteikts šādi:

“Līdz nodošanai muitošanas vai izmantošanas režīmā muitai uzrādītās preces pēc šādas uzrādīšanas ir pagaidu glabāšanā esošu preču statusā. Šādas preces turpmāk apzīmētas kā preces pagaidu glabāšanā.”

9. Muitas kodeksa 59. panta 1. punktā ir paredzēts:

“1. Visām precēm, kuras nodod kādā muitas procedūrā, ir jābūt deklarētām šai muitas procedūrai.”

10. Saskaņā ar minētā kodeksa 63. pantu:

“Deklarācijas, kuras atbilst 62. panta prasībām, muitas dienesti tūlīt pieņem, ar nosacījumu, ka preces, uz kurām tās attiecas, ir uzrādītas muitai.”

11. Minētā kodeksa 67. pantā ir paredzēts:

“Ja skaidri nav noteikts citādi, tad, piemērojot noteikumus par muitas procedūru, kurai preces deklarētas, izmanto to datumu, kurā muitas dienesti muitas deklarāciju pieņēmuši.”

12. Saskaņā ar Muitas kodeksa 73. panta 1. punktu:

"1. Neskarot 74. pantu, ja nosacījumi attiecīgas muitas procedūras piemērošanai ir izpildīti un preces nav pakļautas aizliedzošiem vai ierobežojošiem pasākumiem, muitas dienesti atlaiž preces, tiklīdz deklarācijā norādītie dati ir pārbaudīti vai akceptēti bez pārbaudes. Tas pats attiecas uz gadījumiem, kad šādu pārbaudi nav iespējams izdarīt pieņemamā laika posmā un precēm vairs nav tur jāatrodas pārbaudes vajadzībām."

13. Saskaņā ar minētā kodeksa 74. pantu:

"1. Ja muitas deklarācijas pieņemšana rada muitas parādu, deklarācijā ietvertās preces nedrīkst atlaist, ja nav samaksāts muitas parāds vai dots nodrošinājums. Taču, neskarot 2. punkta noteikumus, šis nosacījums neattiecas uz pagaidu ielaišanas procedūru ar daļēju atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļa.

2. Ja saskaņā ar noteikumiem par tās muitas procedūras piemērošanu, kurai preces ir deklarētas, muitas dienesti pieprasa nodrošinājuma sniegšanu, minētās preces neatlaiž attiecīgās muitas procedūras piemērošanai, kamēr šāds nodrošinājums nav dots."

14. Muitas kodeksa 203. pantā ir paredzēts:

"1. Ievedmuitas parāds rodas:

— nelikumīgi izņemot no muitas uzraudzības ar ievedmuitas nodokli apliekamās preces.

2. Muitas parāds rodas brīdī, kad preces tiek izņemtas no muitas uzraudzības.

3. Parādnieki ir:

— persona, kas izņēmusi preces no muitas uzraudzības,

— jebkura persona, kas piedalījusies šādā izņemšanā vai apzinājusies, vai kurai būtu bijis jāapzinās, ka preces tikušas izņemtas no muitas uzraudzības,

— jebkura persona, kas ieguvusi vai valdījusi attiecīgās preces un preču iegūšanas vai saņemšanas brīdī apzinājusies, vai kurai būtu bijis jāapzinās, ka tās izņemtas no muitas uzraudzības, un

— attiecīgā gadījumā – persona, kam jāizpilda pienākumi, ko uzliek preču pagaidu glabāšana vai tās muitas procedūras piemērošana, kurā preces nodotas."

## III – Pamatlieta, prejudiciālais jautājums un tiesvedība Tiesā

15. Atdzesētas liellopa gaļas partiju, kas ar kuģi konteinerā tika transportēta no Brazīlijas uz Nīderlandi, Roterdamas ostā izkrāva *Seaport International*. Gaidot nodošanu muitošanas vai izmantošanas režīmā, kas bija jāveic ar konteinerā esošajām precēm, minētais uzņēmums novietoja konteineru savā teritorijā.

16. Kamēr konteiners atradās *Seaport International* konteineru termināļa teritorijā, *Codirex*, rīkojoties deklarētāja statusā, 2007. gada 6. novembrī elektroniskā formā iesniedza muitas deklarāciju Kopienas ārējā tranzīta muitas procedūras piemērošanai minētajai partijai. *Rotterdam Seaport* Muitas pārvalde šo deklarāciju tūlīt pieņēma. Konteiners, uz kuru attiecās šī deklarācija, tobrīd atradās minētajā *Seaport International* konteineru termināļa teritorijā. Iepriekš minētās deklarēšanas tranzītam brīdī precēm bija pagaidu glabāšanā esošu preču statuss Kopienas Muitas kodeksa 50. panta izpratnē.

17. Nākamajā rītā, 2007. gada 7. novembrī, līdzko muitas iestādes konteineram bija uzlikušas muitas plombas, tās atlaida preces. Vēl tajā pašā dienā, izmantojot valsts ceļus, konteiners tika piegādāts liellopa gaļas saņēmējam *Eurofrigo BV* (turpmāk tekstā – "*Eurofrigo*") Māsvlaktes [*Maasvlakte*] (Nīderlande) industriālajā parkā; *Eurofrigo* bija atļauja kā licencētam saņēmējam [5]. Kad konteiners bija sasniedzis galapunktu, *Eurofrigo* konstatēja, ka muitas plombas vēl nav bojātas. Pēc muitas plombu atlaušanas uzņēmums izkraušanas laikā ievēroja, ka divu liellopa gaļas iepakojumu trūkst salīdzinājumā ar to, kam bija jābūt saskaņā ar muitas deklarāciju. Saskaņā ar *Eurofrigo* sniegtajām ziņām uz konteinera nebija redzamas uzlaušanas pēdas.

18. Tā kā *Rotterdam Seaport* Muitas pārvaldes iestādes nebija saņēmušas apstiprinājumu par to, ka *Eurofrigo* būtu saņēmis preces, tās veica izmeklēšanu, kuras iznākumā tās 2008. gada 3. jūlijā nosūtīja *Codirex* paziņojumu par maksājamo nodokli, aicinot to samaksāt muitas nodokļus un PVN.

19. *Codirex* minēto paziņojumu par maksājamo nodokli apstrīdēja *Rechtbank te Haarlem* (Hārlemas tiesa).

20. Tiesvedības *Rechtbank te Haarlem* priekšmets bija noteikt, vai *Codirex* – kā deklarētājs Kopienas ārējā tranzīta muitas procedūras piemērošanai – var tikt uzskatīts par atbildīgu par iztrūkumu [6], attiecībā uz kuru ir jāpieņem, ka minētais iztrūkums ir radies posmā no muitas deklarācijas pieņemšanas brīža līdz brīdim, kad konteineram tika uzliktas muitas plombas, tieši pirms preču atlaišanas tranzītā noteikšanas. Pamattiesvedības gaitā netika apgalvots, ka iztrūkstošie iepakojumi būtu pazuduši, transportējot aizplombēto konteineru no *Seaport International* teritorijas uz *Eurofrigo* pastāvīgo uzņēmumu.

21. *Rechtbank te Haarlem* nolēma, ka ārpuskopienas preces, kas ir ievestas muitas teritorijā, uzrādītas muitai un deklarētas Kopienas ārējā tranzīta muitas procedūras piemērošanai, saglabā pagaidu glabāšanā esošu preču statusu līdz brīdim, kad muitas iestādes tās atlaiž.

22. *Rechtbank te Haarlem* arī nolēma, ka laikposmā no preču pagaidu glabāšanas līdz brīdim, kad muitas iestādes atlaida preces tranzītā, *Codirex* nevar tikt uzskatīts par parādnieku Muitas kodeksa 203. panta 3. punkta ceturtā ievilkuma izpratnē. *Rechtbank te Haarlem* šo secinājumu ir pamatojusi ar Tiesas 2005. gada 15. septembra spriedumu lietā *United Antwerp Maritime Agencies* un *Seaport Terminals* [7] un ir uzskatījusi, ka šajā laikposmā *Codirex* fiziski nevarēja būt varas pār šīm precēm un šīs preces nevarēja būt tā valdījumā arī transportēšanas vai glabāšanas nolūkā.

23. *Staatssecretaris* par šo *Rechtbank te Haarlem* nolēmumu iesniedza kasācijas sūdzību *Hoge Raad der Nederlanden*.

24. Šādos apstākļos *Hoge Raad der Nederlanden* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Kurā brīdī ārpuskopienas preces, kas ar statusu "pagaidu glabāšanā" ir deklarētas Kopienas ārējā tranzīta procedūras piemērošanai, tiek nodotas [muitošanas] vai izmantošanas režīmā Muitas kodeksa 50. panta izpratnē?"

25. Rakstveida apsvērumus iesniedza Nīderlandes un Grieķijas valdības, kā arī Eiropas Komisija; tiesas sēdē, kura notika 2012. gada 12. decembrī, tika uzklausīti arī to mutvārdu apsvērumi.

5 — Skat. Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Regulai Nr. 2913/92 (OV L 253, 1. lpp.), 406. pantu.

6 — Šī termina ("iztrūkums") lietojums nekādi iepriekš nenosaka abu iepakojumu faktisko likteni, kas saskaņā ar iesniedzējtiesas norādītajiem apstākļiem nav zināms.

7 — C-140/04, Krājums, I-8245. lpp., 35.–39. punkts.

## IV – Analīze

### A – *Ievada apsvērumi*

26. Atbilstoši Muitas kodeksa 50. pantam līdz nodošanai muitošanas vai izmantošanas režīmā muitai uzrādītās preces ir pagaidu glabāšanā esošu preču statusā. Ar muitas noteikumos atzītu preču izmantošanu īpaši ir jāsaprot muitas procedūras piemērošana precēm, kas šajā lietā ir Kopienas ārējā tranzīta procedūra. Atbilstoši Muitas kodeksa 59. panta 1. punktam visām precēm, kuras tiek nodotas kādā muitas procedūrā, ir jābūt deklarētām šai muitas procedūrai.

27. Saskaņā ar iesniedzējtiesas viedokli precīzi ir jānosaka Muitas kodeksa 50. pantā minētais brīdis, kad pagaidu glabāšanā esošas preces tiek nodotas muitošanas vai izmantošanas režīmā un tādējādi zaudē pagaidu glabāšanā esošu preču statusu.

28. Uzreiz jānorāda, ka pēc lietas materiāliem nevar noteikt, vai abi attiecīgie iepakojumi faktiski atradās konteinerā, kad tas nonāca Roterdamas ostā. Proti, šim apstāklim, par ko jālemj iesniedzējtiesai, ir būtiskas praktiskās sekas.

29. Konkrēti, izņemšana no muitas uzraudzības varēja notikt tikai tad, ja *Codirex* deklarācija atbilda patiesībai.

30. Ja abi iepakojumi atradās konteinerā deklarēšanas brīdī un ja deklarācija tātad atbilda patiesībai, tad tie pazuda laikā, kad preces bija muitas uzraudzībā. Tādā gadījumā attiecīgās preces būtu apliekamas ar muitas nodokļiem atbilstoši Muitas kodeksa 203. pantam un parādnieks varētu būt *Codirex* vai trešā persona.

31. Savukārt, ja abi iztrūkstošie iepakojumi nemaz nav nonākuši Roterdamā, tad deklarācija ir bijusi pēc būtības nepareiza [8]. Šajā gadījumā jautājums būtu par neesošām precēm, kas nevarēja tikt izņemtas no muitas uzraudzības, tā ka attiecībā uz tām nevarēja rasties muitas parāds [9].

32. Kad tas ir precizēts, saskaņā ar iesniedzējtiesas lēmumu Tiesai šī lieta būtu jāizskata saistībā ar pirmo pieņēmumu. Iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, kurš ir pamatlietā aplūkotā muitas maksājuma parādnieks. Lai uz to atbildētu, iesniedzējtiesai jāspēj noteikt, vai pazudušās preces ir izņemtas no muitas uzraudzības, kad tās bija nodotas pagaidu glabāšanā esošu preču statusā, vai arī Kopienas ārējā tranzīta procedūrā. Tādējādi jautājums ir par precīzo brīdi, kad beidzas pagaidu glabāšana un sākas tranzīta procedūra.

33. No Muitas kodeksa 203. panta 1. punkta izriet, ka ievedmuitas parāds rodas, nelikumīgi izņemot no muitas uzraudzības ar ievedmuitas nodokli apliekamas preces; parāds rodas šādas izņemšanas brīdī (it īpaši skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *United Antwerp Maritime Agencies* un *Seaport Terminals*, 28. punkts). Saskaņā ar Tiesas judikatūru izņemšana no muitas uzraudzības ietver visus tādus darbības un bezdarbības gadījumus, kuru rezultātā kaut uz īsu brīdi kompetentajām muitas iestādēm ir liegta piekļuve muitas uzraudzībai pakļautām precēm un traucēta Muitas kodeksa 37. panta 1. punktā paredzētās kontroles veikšana (it īpaši skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *United Antwerp Maritime Agencies* un *Seaport Terminals*, 28. punkts).

8 — Vēlos norādīt, ka ģenerāladvokāts savos 2010. gada 30. septembra secinājumos *Hoge Raad der Nederlanden* bija ierosinājis iesniedzējtiesai nodot lietu pirmās instances tiesai, lai noskaidrotu jautājumus par faktiem. Jāpiebilst, ka man šķiet netaisnīgi pieļaut, ka pie atbildības par muitas parādu, kas rodas ar deklarāciju saistīto kļūdu dēļ, tiek saukts vienīgi ostas uzņēmējs, kurš izkrāvis preces, kas nodotas "pagaidu glabāšanas" procedūrā.

9 — Šajā ziņā skat. 2010. gada 15. jūlija spriedumu lietā C-234/09 *DSV Road* (Krājums, I-7333. lpp., 23. punkts).

34. Pieņemot, ka preces ir pazudušas, kad tām *bija pagaidu glabāšanā esošu preču statuss*, *Codirex* nebūtu muitas maksājuma parādnieks, jo tas nebija persona, kurai bija jāizpilda pienākumi, ko uzliek preču pagaidu glabāšana Muitas kodeksa 203. panta 3. punkta ceturtā ievilkuma izpratnē [10], neskarot tā paša kodeksa 203. panta 3. punkta 1.–3. ievilkumā paredzēto atbildības gadījumu piemērošanu.

35. Ja, gluži pretēji, šīs preces ir pazudušas, kad tās *jau bija nodotas Kopienas ārējā tranzīta procedūrā*, *Codirex*, kam ir galvenā pienākumu pildītāja statuss, būtu šī muitas maksājuma parādnieks, jo tas būtu uzņēmums, kuram bija jāizpilda pienākumi, ko uzliek tās muitas procedūras piemērošana, kurā preces nodotas Muitas kodeksa 203. panta 3. punkta ceturtā ievilkuma izpratnē.

36. Šajā ziņā jākonstatē, ka Muitas kodeksā nav precīzi definēts brīdis, kad beidzas pagaidu glabāšana, un brīdis, kad sākas Kopienas ārējā tranzīta procedūra [11].

37. Šajā tiesvedībā saistībā ar minēto jautājumu ir izvirzītas divas versijas.

38. Saskaņā ar pirmo versiju, ko *Staatssecretaris* izvirzījis iesniedzējtiesā, bet Nīderlandes un Grieķijas valdības – Tiesā, pagaidu glabāšana beidzas brīdī, kad *muitas deklarācija* muitas procedūras piemērošanai Muitas kodeksa 59. panta izpratnē *ir pieņemta*. Šajā ziņā minētie lietas dalībnieki pamatojas uz Muitas kodeksa 67. pantu, kurā ir noteikts, ka, piemērojot noteikumus par muitas procedūru, kurai preces deklarētas, tiek izmantots tas datums, kurā muitas iestādes muitas deklarāciju pieņēmušas.

39. Saskaņā ar otro versiju – pret ko, šķiet, ir labvēlīgi noskaņota iesniedzējtiesa un ko tajā atbalstījis *Codirex*, bet Tiesā atbalsta Komisija – pagaidu glabāšana beidzas, kad muitas iestādes attiecīgās preces *atlaiž*. Pamatojot šo nostāju, iepriekš minētie lietas dalībnieki atsaucas uz Muitas kodeksa 73. pantu un 74. panta 2. punktu un norāda, ka atlaišana nevar notikt, kamēr nav izpildīti nosacījumi preču nodošanai attiecīgajā procedūrā. Saskaņā ar minēto lietas dalībnieku viedokli nevarot tikt uzskatīts, ka ar deklarācijas pieņemšanu beidzas pagaidu glabāšanā esošu preču statuss, pat ja nosacījumi, kas nepieciešami nodošanai attiecīgajā muitas procedūrā, vēl nav izpildīti. It īpaši attiecībā uz Kopienas ārējā tranzīta muitas procedūru, par kuru ir jādod galvojums, atlaišana nevarot notikt, kamēr nav dots šis galvojums. Līdz brīdim, kad muitas iestādes nosaka atlaišanu, joprojām esot jāpiemēro noteikumi par atbildību, kas izriet no agrākās preču pagaidu glabāšanas.

40. Tādējādi secīgi ir jāanalizē abas šīs iespējas.

B – *Par muitas deklarācijas pieņemšanu*

41. Esmu vienisprātis ar Komisijas ierosināto interpretāciju, saskaņā ar kuru muitas deklarācijas pieņemšana neizraisa preču nodošanu lūgtajā muitas procedūrā. Pēc minētās pieņemšanas preces paliek pagaidu glabāšanā.

42. Tiesa nesen ir atgādinājusi, ka muitas deklarācija, kā izriet arī no Muitas kodeksa 4. panta 17. punkta, ir darbība, ar kuru deklarētājs noteiktajā veidā un kārtībā paziņo par savu vēlmi precēm piemērot konkrētu muitas procedūru [12].

43. Atbilstoši Muitas kodeksa 63. pantam muitas iestādēm ir pienākums tūlīt pieņemt muitas deklarācijas, un atbilstoši minētā kodeksa 67. pantam, piemērojot noteikumus par muitas procedūru, kurai preces deklarētas, tiek izmantots tas datums, kurā muitas iestādes muitas deklarāciju pieņēmušas.

10 — Skat. spriedumu lietā *United Antwerp Maritime Agencies* un *Seaport Terminals* (minēts iepriekš, 38. un 39. punkts).

11 — Toties jānorāda, ka nosacījumi, ar kādiem ārējā tranzīta procedūra beidzas, ir precizēti Muitas kodeksa 92. pantā.

12 — Skat. 2011. gada 15. septembra spriedumu lietā C-138/10 *DP grup* (Krājums, I-8369. lpp., 35. punkts).

44. Komisija pamatoti atgādina, ka pēc deklarācijas pieņemšanas muitas iestādes atbilstoši Muitas kodeksa 68. pantam var pārbaudīt pašu pieņemtās deklarācijas [13].

45. Šādas pārbaudes iespējas esamība nozīmē, ka pēc deklarācijas formālas pieņemšanas, lai nodrošinātu pareizu noteikumu par muitas procedūru, kurā preces tiks nodotas, piemērošanu, var tikt veikti Muitas kodeksa 71. un 72. pantā paredzētie pasākumi.

46. Šajā lietā laiks, kāds pagājis no [deklarācijas] pieņemšanas līdz [preču] atlaišanai, tādējādi, uzliekot konteineram muitas plombas, lai nodrošinātu pareizu Muitas kodeksa 72. panta piemērošanu saistībā ar Kopienas ārējo tranzītu, ir labi izmantots.

47. Ņemot vērā, ka deklarācijas pārbaude saskaņā ar Muitas kodeksa 68. pantu var notikt *pat pēc tās pieņemšanas muitā*, precēm ir jāpaliek muitas uzraudzībā. Kamēr preces atrodas pagaidu glabāšanā, šī uzraudzība tiek nodrošināta neatkarīgi no vēlāk piemērotās muitas procedūras.

48. Jāatgādina, ka spriedumā lietā *D. Wandel* [14] Tiesa jau ir norādījusi, ka preces, kuras tiek laistas brīvā apgrozībā, paliek pagaidu glabāšanā, līdz tās tiek atlaistas. Tādējādi muitas parāds atbilstoši Muitas kodeksa 203. pantam rodas, ja preces pazūd laikposmā no brīža, kad deklarācija tiek pieņemta muitā, līdz brīdim, kad tiek noteikta atlaišana.

49. Attiecībā uz citām muitas procedūrām – lai gan minētās procedūras atšķiras no atlaišanas, kas noteikta laišanai brīvā apgrozībā, – nav jānosaka atšķirīgs risinājums tiktāl, ciktāl šajās procedūrās ir paredzēta preču turēšana muitas uzraudzībā pēc atlaišanas, kā tas ir Kopienas ārējā tranzīta gadījumā.

C – *Par preču atlaišanu*

50. Preču atlaišana var notikt vienīgi pēc muitas deklarācijas pieņemšanas.

51. Muitas kodeksa 73. pantā muitas iestādēm ir atļauts preces atlaist, tiklīdz ir izpildīti nosacījumi nodošanai lūgtajā procedūrā. Tāda pati doma ir ietverta Muitas kodeksa 4. panta 20. punktā sniegtajā preču atlaišanas definīcijā, saskaņā ar kuru jautājums ir par darbību, ar kuru muitas iestādes atļauj izmantot preces tiem nolūkiem, kas paredzēti muitas procedūrā, kura tām tiek piemērota. Šīs abas normas bez izšķirības attiecas uz visām muitas procedūrām.

52. Šī analīze atbilst muitas iestāžu pilnvarām tiktāl, ciktāl tā attiecas uz deklarācijas pieņemšanu un preču atlaišanu. Kaut gan muitas iestādes var atteikties pieņemt deklarāciju tikai Muitas kodeksa 62. pantā paredzēto *formālo nosacījumu neievērošanas* dēļ [15], tās var atteikties atlaist preces visos gadījumos, kad vēl nav izpildīti muitas procedūras piemērošanas nosacījumi pēc būtības.

53. Piemērs labai termiņa no deklarācijas pieņemšanas līdz atlaišanas noteikšanai izmantošanai muitas iestādēm izpaužas tādējādi, ka tās lūdz sniegt nodrošinājumu vai, vajadzības gadījumā, palielina jau noteiktu nodrošinājumu. Ja šie nosacījumi netiek izpildīti, atlaišana var tikt atteikta.

54. Preču atlaišanas kā muitas procedūras sākuma datuma būtisko nozīmi tranzīta gadījumā pierāda arī tas, ka nodrošinājuma sniedzēja atbildība rodas brīdī, kad tiek noteikta atlaišana tranzītam, uz kuru attiecas nodrošinājums.

55. Tādējādi, tāpat kā Komisija, es uzskatu, ka uz pamatlietā aplūkotajām precēm Kopienas ārējā tranzīta procedūra attiecās tikai kopš šo preču atlaišanas 2007. gada 7. novembrī.

13 — Turpat, 36. un 39. punkts.

14 — Minēts iepriekš, 45. punkts.

15 — Skat. arī Muitas kodeksa 77. pantu attiecībā uz muitas deklarācijām, kas aizpildītas, izmantojot datu apstrādes tehniku.

56. Noslēgumā vēlos vēlreiz pievērsties iepriekš minētajai lietai *D. Wandel*.

57. Šī lieta bija par ārpuskopienas preču deklarēšanu to laišanai brīvā apgrozībā. Spriedumā lietā *D. Wandel*[16] Tiesa ir konstatējusi, ka šīs preces iegūst Kopienas preču statusu tikai no brīža, kad ir piemēroti tirdzniecības politikas pasākumi vai kad ir izpildītas visas pārējās ar preču ievešanu saistītās formalitātes un kad saskaņā ar likumiem maksājamie ievedmuitas nodokļi ir ne tikai piemēroti, bet arī iekasēti vai nodrošināti.

58. Tad Tiesa ir precizējusi[17], ka, ja muitas deklarācijas iesniegšana un tās tūlītēja pieņemšana saskaņā ar Muitas kodeksa 59. panta 1. punktu un 63. pantu nenoliedzami ietilpst iepriekš minētajās formalitātēs, tad par šādu formalitāti ir jāuzskata arī to pasākumu izpilde, kuri paredzēti Muitas kodeksa 68. pantā, ar ko muitas iestādēm ir piešķirtas tiesības, pārbaudot pieņemtās deklarācijas, īpaši veikt preču pārbaudi, kas var ietvert paraugu ņemšanu, lai tos analizētu vai padziļināti pārbaudītu.

59. Tātad Tiesa ir secinājusi[18], ka, tā kā laišanas brīvā apgrozībā mērķis saskaņā ar Muitas kodeksa 79. panta pirmo daļu ir dot ārpuskopienas precēm Kopienas preču statusu, Muitas kodeksa 4. panta 20. punktā definētā preču atlaišana ir jāuzskata par vienu no formalitātēm, kuras izvirzītas ievestu preču likumīgai laišanai brīvā apgrozībā.

60. Uzskatu, ka Tiesas pamatojums var tikt *mutatis mutandis* attiecināts uz šo lietu, kas ir saistīta ar Kopienas ārējā tranzīta procedūru: muitas deklarācijas iesniegšana un tās tūlītēja pieņemšana saskaņā ar Muitas kodeksa 59. panta 1. punktu un 63. pantu nenoliedzami ietilpst formalitātēs, kuras prasītas preču nodošanai Kopienas ārējā tranzīta procedūrā tiktāl, ciktāl uz šīs procedūras piemērošanu attiecas minētās formalitātes. Tomēr šī muitas procedūra netiek piemērota tādēļ vien, ka deklarācija ir pieņemta. Attiecīgās muitas procedūras piemērošana turklāt nozīmē arī to, ka kompetentās iestādes nosaka preču atlaišanu.

61. Par precēm, kas tiek uzrādītas muitā un kas tiek nodotas kādā muitas procedūrā, ir jāiesniedz muitas deklarācija šai muitas procedūrai; šī deklarācija izriet no divām atsevišķām, bet saistītām darbībām[19].

62. Vispirms deklarācijas pieņemšana ir automātiska darbība, jo deklarācija – kas parasti tiek iesniegta elektroniski – tiek pieņemta, tiklīdz tā ir pilnīga un tajā ir iekļauta visa vajadzīgā informācija.

63. Pēc tam – kad pieņemšanas stadija ir pabeigta – atlaišana ir darbība, saistībā ar kuru muitas iestādēm ir lielāka rīcības brīvība. Proti, pieņemšana nozīmē, ka muitas iestāžu rīcībā kopš šā brīža ir pamatinformācija, kas vajadzīga, lai attiecīgā gadījumā veiktu atlaišanai nepieciešamās pārbaudes un – atkarībā no vajadzības – izvirzītu īpašus nosacījumus.

16 — Minēts iepriekš, 36. punkts.

17 — Turpat, 37. punkts.

18 — Turpat, 38. punkts.

19 — Skat. Muitas kodeksa 50. un 59. pantu.

## V – Secinājumi

64. Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, ierosinu Tiesai uz *Hoge Raad der Nederlanden* uzdoto prejudiciālo jautājumu atbildēt šādi:

Ārpuskopienas preces, kam ir statuss "pagaidu glabāšanā" un kas ir deklarētas Kopienas ārējā tranzīta procedūras piemērošanai, tiek nodotas muitošanas vai izmantošanas režīmā Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Muitas kodeksa izveidi, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 2006. gada 20. novembra Regulu (EK) Nr. 1791/2006, 50. panta izpratnē, tiklīdz ir pieņemta deklarācija un noteikta atlaišana.